

בעניין:

1. _____ קהוגי

ת.ז. _____, תל אביב-יפו

2. המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר – ע.ר.
ע"י ב"כ עוה"ד עביר ג'ובראן (מ.ר. 44346) ו/או יוסי וולפסון
(מ.ר. 26174) ו/או יותם בן הלל (מ.ר. 35418) ו/או חוה מטרס-
עירון (מ.ר. 35174) ו/או סיגי בן-ארי (מ.ר. 37566) ו/או ענת
קדרון (מ.ר. 37665)

מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים, 97200
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

העותרים

- נ ג ד -

1. אלוף פיקוד דרום

2. שר הביטחון

3. מדינת ישראל

המשיבים

עתירה למתן צו על תנאי

מוגשת בזאת עתירה למתן צו על תנאי, המופנה אל המשיבים והמורה להם לבוא וליתן טעם מדוע לא יתנו לעותרת 1 היתר כניסה ושהייה ברצועת עזה באופן מידי, על מנת שתוכל לבקר אצל אחיה החולה, שמצבו הרפואי מוגדר קריטי והסובל מבעיות רפואיות קשות, לרבות מבעיות לב ואי תפקוד כליות.

בקשה לדיון דחוף

בית המשפט מתבקש לקבוע דיון דחוף לשמיעת העתירה.

אחיה של העותרת 1, מר _____ נעמת, סובל מבעיות רפואיות קשות, לרבות בעיות בלב ואי תפקוד הכליות; בחודש דצמבר 2006 אושפז בבית חולים בעזה כשמצבו הרפואי קריטי. מצבו ממשיך להיות חמור.

העותרת 1 מבקשת לבקר אצל אחיה החולה ברצועת עזה שמצבו אנוש.

העתירה על שני חלקיה, העובדתי והמשפטי, מהווים חלק בלתי נפרד מבקשה זו.

הצדדים

1. העותרת 1 (להלן: **העותרת**) נולדה ברצועת עזה בשנת 1955. בשנת 1988 התחתנה עם מר ____ קהוגי, אזרח ישראל, וקיבלה אזרחות ישראלית.
2. העותרת 2 (להלן: **המוקד** או **המוקד להגנת הפרט**), ארגון זכויות אדם, פועל בין היתר להגן על זכויות האדם בשטחים הכבושים אותם מחזיק המשיב 3, ועוסק בין היתר בעניינם של ישראלים המבקשים להיכנס לרצועת עזה.
3. המשיב 1, אלוף פיקוד דרום, מוסמך לאשר כניסת ישראלים לשטחי רצועת עזה בכפוף להנחיות הביטחוניות של המשיב 2. בעבר החזיק בסמכות זו בהיותו הגורם הצבאי שפיקד מטעם ישראל על כוחות צה"ל ברצועת עזה ובהתאם לצו צבאי שקבע את שטחי הרש"פ ברצועת עזה כשטח צבאי סגור. כיום הוא מחזיק באותה סמכות בהתאם לסעיף 24 לחוק ליישום תוכנית ההתנתקות, התשס"ה-2005.
4. המשיב 2, שר הביטחון, הינו הגורם המוסמך לקביעת ההנחיות הביטחוניות בכפוף למשפט החוקתי והמינהלי הישראליים ובאיזון עם משפט זכויות האדם.

התשתית העובדתית

צמצום כניסתם של ישראלים לרצועת עזה

5. מאז 1994 סגורים חלקי הרצועה שבשליטת הרשות הפלסטינית לכניסת ישראלים. המצב הלך והחמיר לאחר פרוץ האינתפאדה השנייה בשלהי שנת 2000.
6. הצמצום בביקורים הגיע לשיאו בשנים האחרונות. כך, לעתים קרובות נאלץ המוקד להגנת הפרט להגיש עתירות שעניינן ביקורי ישראלים, אף אצל בני משפחותיהם מדרגה ראשונה המתגוררים ברצועת עזה, לרבות ביקורי חגים ומקרים הומניטריים. למשל: בג"ץ 10043/03, בג"ץ 9595/04, בג"ץ 9607/04, בג"ץ 9107/04, בג"ץ 1034/04, בג"ץ 552/05 ובג"ץ 8451/06.
7. בתקופה שמאז, בעקבות עתירות שהוגשו לבג"ץ על ידי המוקד להגנת הפרט, גיבש המשיב קריטריונים בנוגע לכניסת ישראלים לשטחי רצועת עזה שבשליטת הרשות הפלסטינית.
8. בין היתר כוללים הקריטריונים שנקבעו על ידי המשיב 1 את האפשרות של בני זוג ישראלים של תושבי רצועת עזה לשהות ברצועה בהיתרים תקופתיים, וכן ביקורים אצל קרובי משפחה מדרגה ראשונה, בנסיבות הומניטריות כגון חתונה, אירוסין, מחלה קשה, הלוויה וכיו"ב.

העובדות

9. במסגרת ביקורי ישראלים ברצועת עזה בעיד אלאדחא (חג הקורבן), שחל בסוף דצמבר 2006, נכנסה העותרת לביקור משפחתה שם. סמוך לאחר כניסתה אושפז אחיה, מר ____ נעמה, בבית החולים שיפא ברצועת עזה כשהוא סובל מבעיות רפואיות קשות, לרבות בעיות בלב ואי תפקוד הכליות. מצבו ממשיך, מטבע הדברים, להיות חמור.

העתק מדו"ח רפואי מיום 9.1.07 מבית החולים שיפא ברצועת עזה, אודות מצבו של מר ____ נעמה, אחיה של העותרת, מצורף ומסומן ע/1.

10. העותרת שהתה לצד אחיה כמה ימים, אך לבסוף נאלצה לעזוב ולחזור לביתה, זאת בשל התקופה המוגבלת בה הותר לה לשהות ברצועת עזה.

11. מאז יציאתה של העותרת מרצועת עזה, הגישה חמש בקשות להיתר כניסה לרצועת עזה למשרד ישראלים במנהלת התיאום והקישור בארז (להלן: **מת"ק עזה**), הכפופה למשיב 1, אך טרם קיבלה כל התייחסות לבקשותיה.

מיצוי הליכים

12. ביום 24.1.07 פנה המוקד להגנת הפרט אל המוקד ההומניטרי במת"ק עזה, וביקש להנפיק ובאופן מיידי היתר כניסה לרצועת עזה עבור העותרת, על מנת שתוכל לבקר אצל אחיה החולה, המאושפז במצב קריטי במחלקה לטיפול נמרץ-קרדיולוגית.

העתק מהמכתב מצורף ומסומן ע/2.

13. ביום 25.1.07 פנה המוקד שוב למוקד ההומניטרי במת"ק עזה, וביקש לקבל תשובה מיידית. לאור אופיה ההומניטרי של הבקשה ומצבו הרפואי הקשה של אחיה של העותרת, ציין המוקד במפורש כי אם לא תתקבל תשובה עד סוף אותו יום עבודה, ייאלץ לפנות לערכאות המשפטיות. העתק מהמכתב נשלח לאל"מ ניר פרס, רמת"ק עזה, ולסגן חיים שרביט, יועמ"ש מת"ק עזה.

העתק מהמכתב מצורף ומסומן ע/3.

14. עד כתיבת שורות אלו טרם התקבלה במשרדי המוקד כל התייחסות מטעם המשיבים, גם לא התייחסות ראשונית המעידה על מצב הטיפול.

הטיעון המשפטי

15. המשיבים משתהים ללא הצדקה בטיפול בבקשת העותרת. זאת על אף האופי ההומניטארי של הבקשה ודחיפות כניסתה של העותרת לרצועת עזה. כלל ידוע הוא כי "חובתה של הרשות המינהלית לפעול במהירות הראויה היא מן המושכלות הראשונים של מינהל תקיין" (ני זמיר, **הסמכות המינהלית** (כרך ב, נבו, תשנ"ו), 717) (ראו באותו עניין: בג"צ 6900/93 המכון להכשרת טוענות בית הדין נ' השר לענייני דתות, פ"ד מח(4) 451, 441; בג"צ 7198/93 מיטראל בע"מ נ' שר התעשייה והמסחר, פ"ד מח(2) 844, 853).

16. עלבון הוא לכותב ועלבון לקורא אם נחוץ להרבות בדברים ולהציג אסמכתאות לעניין זכותה של העותרת להיות לצד אחיה החולה, הסובל מבעיות רפואיות מסובכות. ביטויים כגון "זכויות יסוד" "קשרי משפחה" או אף "הכרח הומניטרי" מחווירים מול מה שצריך לבלוט לעין.

עתירה זו נתמכת בתצהיר של העותרת, שנחתם בפני עורך דין בעיר יפו. בית המשפט מתבקש לקבל את התצהיר ואת יפוי הכוח שאף הוא ניתן בפקס, זאת לאור דחיפות המקרה נשוא עתירה זו.

לאור כל האמור, מתבקש בית המשפט הנכבד להוציא צו על תנאי כמבוקש, ולאחר שמיעת תשובת המשיבים, להפכו לצו מוחלט. כמו כן מתבקש בית המשפט להשית על המשיב את הוצאות העותרים ושכ"ט עו"ד.

עביר ג'ובראן, עורכת דין
ב"כ העותרים

31 בינואר 2007

[ת.ש. 48419]